

ЧРЕЗ

Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА 43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

НА Р БЪЛГАРИЯ

ДО

МИНИСТЪРА НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ НА Р БЪЛГАРИЯ

В Ъ П Р О С

От Михо Михов народен представител избран от 2-ри МИР – Бургас

ОТНОСНО:

1. Оценка на дипломатическите представителства и ръководството на МВНР за миграционния натиск върху Република България
2. Общополитическият курс на държавата, потенциални и реални източници на военна опасност и военни заплахи в зоната на национални интереси на Република България

УВАЖАЕМИ Г-Н МИНИСТЪР,

На основание чл. 89 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, моля да получа отговори в рамките на парламентарния контрол на два въпроса:

1. В края на миналия век хуманитарната криза в бивша Югославия подложи на изпитание и българските държавни

институции. Справихме се нелошо с това предизвикателство. Придобихме опит в това число и с участието ни в стабилизиращата роля на КФОР в Косово, но не го заложихме в превенцията за бъдещи бежански проблеми по направлението ранно предупреждение и взаимодействие със съседните ни страни в зародиша на хуманитарната криза. Силовите ни министерства, Министерството на правосъдието и Агенцията за бежанците през септември на 2013 г. като, че ли бяха не само изненадани от броя, но и от направлението за нахлуване на чужди граждани на наша територия. Размахът на този проблем и до днес се разширява, доведе до немалко смъртни случаи и криминални прояви, а ние продължаваме да го negliжираме.

От изслушването на министри от служебното правителство в Народното събрание останах с впечатлението, че държавата ни работи и води борба със следствието и последствията за България, което освен отклоняване на длъжностни лица от решаването на вътрешно национални проблеми, струва много пари на ЕК и българския данъкоплатец.

Немаловажен е и фактът, че нашият народ няма нагласи за интегриране на бежанците в българското общество.

Въпросът ми към Вас е:

Каква е оценката на дипломатическите представителства и на ръководството на МВНР в близък и средносрочен план за миграционния натиск върху Р България в контекста на заплахите към нивото на националната ни сигурност.

2. От началото на тази година нашата външнополитическа дейност във времето на три правителства излъчи разнопосочни сигнали и оценки по важни за националната ни сигурност казуси в международните отношения от военен и невоенен характер. Това предизвика и разединение на нацията по признака „ фили „ и „ фоби „ и подлага под съмнение познаването и прилагането на клаузите от приетата от Народното събрание през 2011г. „ Стратегия за националната сигурност на Р България „.

Бяха подготвени и официални документи и изявления на висши държавници с неясни послания по отношение на националните ни интереси, многоизмерни заплахи за националната ни сигурност и дефиниране на събитията в широкия Черноморски басейн, Близкия и Среден изток като криза, конфликт, терор и агресия. Достигнахме и до извод, че не е изключено започване на нова студена война.

Като държава с ясни съюзнически задължения към НАТО и ЕС, с цел да бъдем приемани като сериозен партньор ние неотклонно трябва да следваме общополитическия курс на държавата, който според теорията и практиката е висш и определящ фактор за изграждане и поддържане на националната ни система за сигурност.

Въпросът ми към Вас е :

Допустима ли е широка всеобхватност на този курс и може ли той да доведе до потенциални и реални източници на военна опасност и военни заплахи в зоната на националните

интереси на Р България след като говорите за пренаписване на правилата в международните отношения.

София
21 ноември 2014г.

Народен представител:
о.р. ген. Михо Михов